

První koncepty Asociace studentů a přátel Slezské univerzity se rodily právě před dvěma desítkami let

S těmi, kdo pamatují úplné počátky občanského sdružení Asociace studentů a přátel Slezské univerzity (ASPSU), byla snadná domluva. „Na zdravé vyprovokování aktivit, které by jeho dvacetiletí připomněly, je právě tak čas. Než se naši nástupci po prázdninách rozkoukají, bude 15. říjen doslova za dveřmi,“ konstatoval první prezident ASPSU Jan Nosek.

Současný vedoucí Centra informačních technologií Slezské univerzity v Opavě a absolvent magisterského studijního oboru Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro střední školy v kombinaci Matematika - Fyzika, si uvedený podzimní den roku 1993 vybavuje bez potíží a cestu k němu dává do bezprostřední souvislosti s představami především těch, jež měli co do činění s neformálním sdružením Pivní fakulta (PiFa) vzniklým prakticky ihned se vznikem Filozofické fakulty (1990). „Historie PiFa by samozřejmě vydala na samostatnou kapitolu, věnujme se ale Asociaci, k jejímuž ustavení jsme získali silný impuls o dr. Dalibora Frončka, tehdy působícího na stáži v kanadském Ontariu, a to zevrubným popisem studentského života na tamější univerzitě,“ ohlíží se Mgr. J. Nosek. Časově zasazuje první koncepty občanského sdružení do léta 1993, lokalizuje je současně na Žermanickou přehradu a do Opavy a ze svých spolužáků, kteří za těmito úvahami stáli, jmenuje prvořadě Petru Auerovou, Jorgu Sukovou a Miriam Zajícovou.

Registraci ASPSU, s jejíž přípravou vedle D. Frončka dále pomohli Ladislav Kupčík (1939-2007) a tehdejší předseda Akademického senátu SU Lubomír Klapka, byl získán právní rámeček

pro realizaci zamýšlených aktivit. „Náš největší zájem byl směřován k provozování vlastního studentského klubu, dramaturgicky i finančně na univerzitě nezávislého, organizování brigád a zastoupení při jednáních s představiteli univerzity, města a jeho kulturních i podnikatelských subjektů,“ akcentuje první prezident ASPSU. Připomíná též tři formy členství v ASPSU, řádné, mimořádné a čestné, a nezatajuje ani obavy, které vyvstaly o osud občanského sdružení po odchodu první vlny jeho členů. „Naštěstí se podařilo najít Milana Freiberga, což byla velká výhra,“ potvrzuje (M. Freiberg se po něm stal druhým prezidentem ASPSU v letech 1996-1998 - pozn. autora) a lituje, že povodeň v roce 1997, která vyplavila i sklepní prostory kolejí v objektu na Komárovské ulici, zničila první kroniku ASPSU a dokumentaci do té doby konaných akcí. „Zachránili jsme jen torzo, navíc v žalostném stavu,“ dodává.

Po prvních „zájmových setkáních“ členů ASPSU, která se konala v restauračních zařízeních v Malých Hořticích a v Palhanci, si ASPSU vybudovala zázemí ve studentském klubu Myší díra na Dolním náměstí. Na jaře 1994 v něm byly zahájeny klubové čtvrtky, už v prosinci 1993 tu vystavoval student oboru Historie - Muzeologie Milan „Vrána“ Hlaveš. Publikum v klubu našli i výtvarně činní Alfons „Fony“ Essler, Jana

Bindrová, vlastní hudební tvorbu prezentovali Marcel Šuslák a skupiny Theplaki a AppleEaters. „Po uzavření klubu v roce 1995 zájem o členství v ASPSU dost upadl, a proto se sdružení začalo více věnovat agenturní práci v oblasti dramaturgie kulturních akcí celoměstského dosahu. Tak první Majáles proběhl v roce 1995, první opavský univerzitní ples o tři roky později. Jejich pořádáním si ASPSU vybudovala uznání a podporu městských zastupitelů, ale též Ministerstva kultury ČR,“ říká Milan Freiberg s tím, že komornější programy hostily nadále prostory někdejšího klubu, v té době již existujícího pod hlavičkou občanského sdružení Bludný kámen.

Bludný kámen byl útočištěm ASPSU až do podzimu 2003, kdy jeho vypovězením z prostor na Dolním náměstí začíná zcela nová kapitola sdružení. „Jak se ukázalo a stále ukazuje, bez příhodných prostor mnohem složitější. K ní by se však už měli kompetentněji vyjádřit mí nástupci na prezidentském postu, Marek Foukal, Petr Mrázek, Jiří Šíl, Šárka Dvořáková, Blanka Švédová, Anna Sotolářová, Marika Sztefková a Jakub Rousek,“ uzavírá M. Freiberg.

Text: Ivan Augustin